

A Magyar–Japán Baráti Társaság (MJBT) hírlevele

Szerkesztő: Horváth Alíz (holiza5@gmail.com)

Tisztelt MJBT-Tagok!

Az elmúlt félév sok újdonságot hozott a Társaság életében, így szeretnék egy rövid tájékoztatót adni minden kedves tagunk számára.

Először is, ahogyan azt már tapasztalhatták, Társaságunk e-mail kommunikációja jelentős mértékben megújult. Először is használatba vettük az info@mjbt.hu e-mail címet is, amely főleg technikai okokból készült. Ez az e-mail fiók az, ahonnan a tagokat érintő értesítések (elsősorban a közgyűlésről szóló értesítések) és a Kizuna kiküldése történik. Egy ilyen általános fiók bevezetésére azért volt szükség, hogy a tagok adatai (e-mail címei) csak egy helyen kerüljenek tárolásra, ráadásul ez a hely ne kötődjön személyhez (a főtitkárhoz vagy az adminisztrátorhoz). Így a személyes adatok (e-mail címek) védelme jobban megvalósul és esetleges személyi csere esetén is zökkenő mentesebb az átadás-átvétel. Milyen esetekben érdemes Önöknek az info@mjbt.hu e-mail címre levelet írni? Ez egy élő e-mail cím, a fiókot rendszeresen megnézi a főtitkár vagy az adminisztrátor, így bármilyen MJBT-s ügyben lehet ide írni, azonban mivel csak néhány naponta ellenőrizzük, nagyobb lehet az átfutási idő. Amennyiben valamilyen konkrét ügyben szeretne elérni valakit társaságunk tisztségviselői közül, érdemesebb – gyorsabb – személyesen az adott tisztségviselőnek írni. (Az e-mail címek teljes listáját ld. a Kizuna utolsó oldalán.)

Néhány héttel ezelőtt indult el új, heti hírösszefoglalónk, az MJBT Hírnök. Célunk az volt, hogy minden tagunk és minden érdeklődő rendszerezett formában értesülhessen az aktuális japán hírekről. A Hírnökre feliratkozók minden héten egyszer, szerdánként kapnak egy e-mailt, benne minden hírrel, ami a megelőző egy hétben megjelent az MJBT honlapján, Facebook oldalán vagy a Hírfutárban. Sőt, lesznek olyan hírek, amelyeket elsőnek a Hírnökre feliratkozók olvashatnak! A Hírnök elindítása azzal jár, hogy ezentúl nem küldünk Önöknek híreket egyszerű e-mailben (sem mjbt.hu-s, sem személyes e-mail fiókokról), így a rendszertelen időközönként érkező e-mailek rendszerét felváltja a hetente egyszer érkező Hírnök. A Hírnökre külön fel kell iratkozni, és ha valaki úgy dönt, hogy nem szeretne a továbbiakban Hírnököt kapni, bármikor szabadon le is iratkozhat róla.

Feliratkozás a Hírnökre: <http://mjbt.hu/mjbt-hirnok/>

Figyelem! Az MJBT Hírfutár, azaz a yahoo.com-os levelezőlista nem szűnik meg. Ha valamilyen sürgős, vagy fontos hírt kapunk, azt továbbra is meg fogjuk Önökkel osztani a Hírfutáron keresztül, így ha valaki nem szeretne a Hírnökre váltani, vagy mind a két szolgáltatást szeretné kapni, erre természetesen van lehetőség. A két feliratkozás egyáltalán nem zárja ki egymást!

A másik fontos hír, amelyről szeretnék beszámolni a tagságnak az a tagnyilvántartás karbantartása. Ahogyan azt Önök is tudják, társaságunk közel harminc éves és egy ilyen hosszú életű társaság nyilvántartásában az évek során sok hiba adódhat. Arról nem is beszélve, hogy

nagyon sok adat aktualitását veszítheti az évek során, amit nem biztos, hogy tudunk követni (vagy egyáltalán jeleznek felénk). Azt is sokan tudják, hogy a tagdíjfizetési hajlandóság a társaságon belül mindig is alacsony volt, az ellenőrző bizottság több ízben felszólította a vezetőséget arra, hogy igyekezzen ezen javítani. Mindezeket figyelembe véve a tagnyilvántartást jelentős mértékben felülvizsgáltam, nagymértékben letisztítottam és több mint száz tagtársunknak küldtem emlékeztetőt tagdíj elmaradással kapcsolatban.

Ezzel kapcsolatban sok visszajelzés érkezett felém, sok nyilvántartási hibára felhívták a figyelmemet, amelyet ezúton is köszönök! A jövőben is nyugodtan forduljanak hozzám, ha úgy érzik, nem megfelelően könyveltük be tagdíjfizetésüket, hiszen ezek nyilvántartása emberi erővel történik, és ez mindig eredményezhet hibákat. Olyan visszajelzést is kaptam, amelyben arra kérték a vezetőséget, hogy jelezze a tagok felé korábban (ne csak elmaradás esetén), hogy esedékes lenne a tagdíj befizetése. Ennek megfelelően a jövőben minden januárban emlékeztető e-mailt fogunk küldeni Önöknek, ez talán sokaknak segítség lesz.

Bízom benne, hogy ezek az újdonságok és reformok, melyeknek célja az, hogy Önök minél elégedettebbek legyenek a Társaság működésével, mindenki meglegedésére szolgálnak majd. Bármilyen kérdés vagy észrevétel esetén a továbbiakban is, forduljanak hozzám bizalommal.

Baráti üdvözlettel,

Hajnal Krisztina

főtitkár

fotitkar@mjbt.hu

Programajánló

Ismét kedvezményes vacsora a Fuji Étteremben!

Idén is megrendezzük az immár hagyományosnak mondható vacsoraestünket a Fuji japán étteremben. Szeptemberi klubnapunkat ebben az étteremben tartjuk meg. A vacsoraest keretében a Magyar-Japán Baráti Társaság tagjainak lehetőségük lesz megkóstolni a méltán világhírű japán konyha remekeit. A Fuji japán étterem huszonöt éve Magyarország első számú és máig is egyetlen igazi tradicionális japán étterme, amely az évek során számos rangos díjat is elnyert. A legmagasabb fokú gasztronómiai élmény elérésének érdekében kivétel nélkül csak a legtisztább tengerekből és mindig az évszaknak megfelelő alapanyagokat hozatja meg vendégei számára.

Időpont: 2016. szeptember 21. (szerda) 18:00

Helyszín: Fuji japán étterem (1025 Budapest Csatárka u. 54)

A menü kalkulálható ára: kb. 3800 Ft + italfogyasztás

A menü ára a helyszínen fizetendő.

A terem befogadóképessége és a maximális létszám: 33 fő

A vacsoraesten rövid koncertet ad **Kenéz László** sakuhacsi művész.

Jelentkezési határidő: 2016. szeptember 11. (vasárnap)

Jelentkezés: Sági Attila (e-mail: attilasagi@yahoo.com), aki a jelentkezőknek visszajelzést is küld.

NÁLUNK... ÉS NÁLATOK?

Vajon miben különböznek és miben hasonlítanak az élet dolgai nálunk és Japánban? A beszélgetések során a szakma legkiemelkedőbb szakértői mondják el az adott témához fűzött véleményüket, gondolataikat.

A havi klubnapok helyszíne a **Nemzetek Háza** (Budapest, VI. Bajza u. 54. földszint).

Október 21. 17:30

A japán művészet története – magyar szemmel

„A művészet nem önmagától fejlődik; az emberek gondolatai változnak, s velük változik kifejezésük módja is.” (P. Picasso)

Milyen volt és hogyan változott a japán művészet régen és most? Mit árulnak el nekünk a stílusbeli változások a japán kultúra alakulásáról? És ezt vajon mi magyarok is megérthetjük-e, hatással lehet-e ránk itt, a modern Európában? Kölcsönös volt-e ez a folyamat? Nagy szeretettel

várunk mindenkit októberi klubnapunkra, ahol japán és magyar művészettörténészekkel beszélgetünk a fenti kérdésekről és még sok más érdekes művészeti témáról.

A beszélgetés résztvevői:

Dénes Mirjam, Hopp Ferenc Kelet-ázsiai Művészeti Múzeum, kurátor

Lázár Mariann, KRE megbízott előadó

Mecsi Beatrix, ELTE BTK tanszékvezető egyetemi docens, művészettörténész

November 18. 17:30: Cseresznyevirágzás 2015

Élménybeszámoló és filmvetítés Japánról

A filmet készítette: **Kővári Mariann**

„Japánban jártamban, a meglátogatott helyek – Kiotó, Oszaka, Nara, Kója-hegy, Toba, Nikkó, Tokió – látnivalóit tematikusan rendeztem sorba. A *film* szól a japánok vallásáról, hagyományairól, építészetéről, művészetéről, a szukijaki készítéséről és városi sétákról.”

Október 1. Japán Nap Szombathelyen

Az MJBT-Szombathely idén immár 8. alkalommal rendezi meg a Japán napot Szombathelyen.

A rendezvényre október 1-én kerül sor az AGORA Művelődési és Sportházban. A programot előadások, sportbemutatók, kézműves programok színesítik.

Vendégeink hallhatnak a japán mondavilágról a harcművészetek filozófiájáról, megismerkedhetnek a Heian-kori illatjátékkal, gyönyörködhetnek az ikebanában, bonszaiban és szusit, zöld teát is kóstolhatnak. Élvezhetik Geszty Glória színművésznő előadását, a Reményik énekkarának műsorát és az Ataru taiko koncertjét. Aikidó és dzsúdó mellett idén sumó bemutatóval is készülünk, de ismét ki lehet majd próbálni a japán íjászatot is.

A gyermekeket kézműves foglalkozásokkal várjuk, és ismét biztosítunk lehetőséget a kimonó felpróbálására, a japán frizura és a shiatsu kipróbálására.

Minden érdeklődőt szeretettel várunk egy hangulatos szombat délutánra!

Schmitt Csilla

2016.
október 24.
hétfő
17.30-20 óra

Helyszín:

ERÖMŰVHÁZ

Díszterem

1077 Budapest,

Wesselényi u. 17.

Tel.: 413-3550 www.eromuvhaz.hu

Szervező:

ERÖMŰVHÁZ Nkft.

és a **MAGYAR-JAPÁN
BARÁTI TÁRSASÁG**

JAPÁN EST A SÁRKÁNY JEGYÉBEN

PROGRAM

1. BEMUTATKOZIK A JAPÁN CITERA, A KOTO

A hangszeren játszik Bakos Tünde kotoművész

2. JAPÁN SÁRKÁNYTÁNC

Előadják a Babits Mihály Gimnázium japános diákjai Sato Setsuko tanárnő vezetésével

3. TANOUE MARIKA JAPÁN MŰVÉSZ CSELLÓN ÉS ZONGORÁN JÁTSZIK

4. A TITKOK AJTAJA - A JAPÁN IRODALOM GYÖNGYSZEMEI

Előadja Eiko gésa, azaz Geszty Glória színművész és Szigethy István

5. A BAMBUSZFURULYA HANGJAI

Előadja a sakuhacsi, vagyis a bambuszfurulya magyar mestere, Kenéz László

A koncert után az érdeklődők kérésére a japán kalligráfia művészei japán nyelvű névjegyet készítenek, valamint a reiki, a japán energiaátadó masszázs mestereitől mindenki energiát nyerhet.

A belépés díjtalan, de előzetes regisztrációhoz kötött!

Regisztrálni lehet 2016. augusztus 10-től kezdve a lipcsey.agnes@eromuvhaz.hu e-mail címen, vagy a 06 30/448-5119-es telefonszámon hétköznapi 8-17 óráig.

Lezajlott programjaink

2016. június 11-12-én a Hopp Ferenc Ázsiai Művészeti Múzeum kertjében, illetve a Kogart Házban került megrendezésre az immár hagyományosnak számító Japán Napok rendezvény. Az esemény során az érdeklődőket többek között teamművészeti bemutató, sakuhacsi és dobkoncert, japán divatbemutató, valamint origami, anime rajzolás, illetve kalligráfia workshop, valamint ismeretterjesztő előadások várták.

Fotó: Borsányi Klára

2016. július 4-én a kecskeméti Tudomány és Technika Házában nyílt meg az Aomoriból nemrég érkezett diákalkotások kiállítása. A Csiperó Fesztivál múzeumi felelőse, egyúttal a KABK jelenlegi elnökének, dr. Kriston Vízi Józsefnek köszöntője után Simada Rjúszuke, a Magyarországi Japán Nagykövetség másodtitkára és a Sajtó és Kulturális Osztály vezetője nyitotta meg a tárlatot. Ezt követően Király József, a KABK tiszteletbeli elnöke méltatta a kiállítást. A hivatalos program végén a vendégek megtekinthették a TIT-TTH emeletén található, Közép-Európában egyedülálló Michelangelo Galériát.

Fotók: KABK Archívum

2016. július 11-12-én a debreceni Déri Múzeumban rendeztek nagyszerű Japán Napokat, amelynek keretében a látogatók zenés és harcművészeti műsort tekinthettek meg, valamint teaszertartáson és jukata öltöztetésen és origami hajtogatáson is részt vehettek. Emellett sor került a japán kultúra és művészet szakkörön készült alkotásokból álló kiállítás ünnepélyes megnyitójára is, amelyen többek között Bakos Tünde kotóművész is fellépett.

Fotók: Bakos Tünde

Beszámoló

Élménybeszámoló a szentendrei japánkert megnyitójáról

A Magyar Japán Baráti Társaság felhívására, 2016. június 20-án Szentendrén, a Czóbel sétányon átadásra kerülő új japánkert megnyitóján vettem részt. Magyarországon a japánkerteket mindig nagy érdeklődés és figyelem kíséri. Nem sok ilyen kert van az országban. Dani Zoltán japánkertépítő a legilletékesebb helyen tanulta a szakmát, Japánban. A Kókirjú Kiotó Nivacune tradicionális, közel száz éves múlttal rendelkező iskola. A magyar kertépítő, aki egyben a Magyar Japánkertépítők Szövetségének elnöke is Szentendrén valósította meg álmát, vagyis itt hozta létre csapatával Szentendre város első japánkertjét. „Egy japánkertben sétálni olyan mintha egy festményben sétálnánk” szoktam mondani, amikor japánkertekről beszélek. Ez az érzés itt is megérintett. A patak, amely „valódi” vagyis természetes víz, a kiindulópontja a kertnek. Ez fut bele a tóba, amelynek a partján található egy pavilon. A sziklák, kövek elhelyezése egy „sziklás szerzetesnek” is becsületére vált volna. A telepített növények még kicsik, a területet a már korábban ott lévő fák uralják.

A bejáratnál egyszerű ácsolt torii fogad, jobbról felénk hajol a köszönő fa. Beljebb haladva a tó partján kanyargó ösvényen gyönyörködhetünk a látványban. Kétszer is áthaladunk a patakon, egyszerű kőhidakon. Menetközben találkozhatunk a két éve idekerült kőlámpással, amelyet a munkálatok kezdetekor helyeztek el és avattak fel ünnepélyesen. A tavat körbesétálva visszaérkezünk a pavilonhoz, amely tökéletesen illeszkedik a kert látványvilágához.

Az ünnepélyes megnyitón részt vett Koszuga Dzsuncsi, Japán magyarországi nagykövete, illetve a város polgármestere, Verseghi-Nagy Miklós is.

Dani Zoltán elmondása szerint ez a kert több lesz egy nyilvános kertnél. Olyan közösségi kertet kíván létrehozni, amely Szentendre szellemiségéhez méltó. Workshopok, művészeti műhelyek megrendezését is tervezik a kertbe, ezen belül a pavilonba. A művészetek városa igazán kiváló helyszín Magyarország legújabb japánkertjének. Mindenkit csak biztatni tudok: Látogasson el Szentendrére, a Czóbel sétányra, és élvezze minél hosszabb ideig azt az élményt, amit ez a kert tud nyújtani az arra fogékony látogatónak.

Hajnal Sándor

Magyar Gyula Kertészeti Szakképző Iskola
igazgató

Gyula, a 6 danos város

*„Az igazi győzelem a magunk fölött aratott győzelem, a gyors győzelem napja!”
(Uesiba Morihei, alapító nagymester)*

A Magyarországi Kobajasi Dódzsók Egyesülete (MKDE) idén is megtisztelte városunkat azzal, hogy 2016. augusztus 11-14. között Gyula adott otthont egy rendhagyó nyári aikido tábornak. A tábort a Magyarországot többször megjárta, 6 danos, japán nagymester, Maszuda Manabu vezette. Maszuda Manabu, aki a Kobajasi Dódzsók európai oktatója, dan vizsgára is érkezett, kiváló és hasznos technikákat mutatott a tábor résztvevőinek. Az edzések utolsó napján többen sikeres dan vizsgát is tettek. Első dan fokozatra Antal Sándor vizsgázott. Uhrin Béla, a gyulai Aki

Siro Dódzsó vezetője, a tábor főszervezője pedig megszerezte a harmadik dant. Az eseményen több mint 250-en vettek részt több országból, a munka a dódzsóvá átalakított Erkel Ferenc Gimnázium tornatermében folyt rizsmatracokon, pusztakezes és bottechnikákat is magába foglalva, amelyet vasárnap vizsga követett. Jó alkalom volt ez arra, hogy az ország vezető harcművészei találkozzanak, barátkozzanak, eszmét, technikai tudást cseréljenek.

A megnyitón jelen voltak szenszei Magyar László 5 danos mester, a Magyarországi Kobajasi Dódzsók Egyesületének elnökét és szenszei Szabó Balázs 6 danos mester, az Egyesület tiszteletbeli elnöke, aki alapítója volt a magyar Aikikai Kobajasi-iskolának és tolmácként is segített az edzések során. Megjelent sihan Gregor László, aki a Békés Megyei Harcművész Szövetség elnöke (6 dan Gosinkai Karate-dó és Nihon Karate, 5 dan Nihon Karate-dó, Kick-box és Keiszacu no Nihon Taiho Dzsucu, 4 dan Dzsú-dzsicu Gosin-rjú), és gyakorlott pedagógusként szólt bölcsen a jelenlévő budókákhoz. A gyulai harcművészeket szenszei Torma Béla képviselte, aki Gyula Város Önkormányzatának sport- és ifjúsági ügyekért felelős tanácsnoka, nem mellesleg négy danos Shotokan karate mester. Tiszteletét tette Fodor György, a MAPON Gyulai Magyar–Japán Kulturális Egyesület elnöke is, aki a szervezőket dicsérve kihangsúlyozta: „megalakulásunk óta szoros baráti kapcsolatot ápolunk, erkölcsi támogatásunk a jövőben is magától értetődő.” Mindannyiuk köszöntő szavaiból kiderült, hogy Gyula városa nem szűkölködik a sportolási lehetőségek különféle ágaiban. Több ország vezetője példa a harcművészetek gyakorlására. Élen jár ebben városunk polgármestere, Görgényi Ernő, hiszen maga is a Gyulai Karate Egyesület alapító tagja, 1 danos karatéka.

Az aikidó nem sport, az aikidó harcművészet, szellemiség, életforma. Az igazi harcos mindig három fegyverrel rendelkezik: a békeesség ragyogó kardjával, a bátorság, bölcsesség és barátság tükrével, valamint a megvilágosodás értékes drágakövével. Ebben a táborban mindhárom megtalálásához adott volt a feltétel. Minden táborozó részesévé vált annak a dinamikus gömbnek, amit a nagymester, Uesiba Morihei megálmodott. Tőle tanulhattuk meg: „maga az élet örökös próba. A gyakorlás során próbára kell tenned és csiszolnod kell önmagad, azért, hogy szembenézz az élet hatalmas kihívásaival. Lépj túl az élet és halál birodalmán, és akkor képes leszel nyugodtan és biztosan elboldogulni bármilyen válsággal, amivel szembetalálkozol.” Bizton állíthatom, aki ellátogatott a táborba, óriási lépést tett önmaga felé. Várjuk a következő alkalmat!

Fodor György

Japán napok Magyarországon: Kecskeméten és Szegeden

2016. augusztus 22-25.

Minamizuka SINGO (1942) japán történész, professzor emeritus vezetésével ismét hazánkba érkezett az a kis kulturális csoport, amely országuk különleges kultúrájából adott műsort az érdeklődő kecskeméti és szegedi közönségnek. A Szeged város érdemével is kitüntetett tudóst, Singo-szant gyermekként 1956 szellemisége érintette meg és lett ösztöndíjas kutatóként Berend T. Iván akadémikus hallgatója az 1970-es évek eleji Budapesten. A jövőre 75. életévébe lépő Kelet-Európa kutató, agrártörténész professzor azóta őszinte híve Magyarországnak és egész pályáján sikeresen szolgálta ezt a számunkra is oly fontos kapcsolatot. Több kiváló, hazánkról, annak történelméről, kultúrájáról, fővárosáról szóló szak- és ismertterjesztő könyv szerzője. A japán főváros melletti Csiba Egyetemen, ahol négy évtizedet dolgozott, tanítványainak sora követte őt e régió, sőt nyelvünk megismerésében is. Magyarul eddig egyedül a Rózsa Sándorról szóló, eredeti történelmi forrásokra építő kismonográfiája jelent meg (*Rózsa Sándor. Betyár vagy bandita?* L' Harmattan, Bp. 2009), ami Japánban is nagy sikert aratott és két kiadást ért meg. A professzor ízig-vérig vidéki lelkes ember, aki egy projektben szisztematikusan és párhuzamosan kutatta – alföldi kollegáival együtt – a japán és a magyar tanyákat, azok típusait és legújabb kori változásait.

Minamizuka Singo professzor barátaival már csaknem három évtizede működtet egy térségünk iránt érdeklődő civil közösséget Tokióban. Gyakran tartanak összejöveteleket, hallgatnak előadásokat Magyarországról és a magyarokról. Ez a kis társaság időről időre felkerekedik, ideutazik és autentikus kulturális bemutatókat tart hazánkban Japán nagyon gazdag és különleges kulturális hagyományaiból.

Az idén történelmi témájú, vetített képes előadást hallhattunk tőlük arról, hogy miként látták és ismerhették a 19. század végén Japánban Magyarországot. Megismerhettük a csodálatos japán írásjegyek kalligráfiai különlegességeit. Láthattunk hagyományos origami bemutatót, valamint japán dalösszeállítást a négy évszokról. A legnagyobb érdeklődésre az a bemutató tartott számot, amelyben egy tipikus és különleges táncot mutattak be. A falusi *kagura* olyan ősi, japán rituális *sintó* tánc, amelyben emberek az isteneket (*kamikat*) fogadják és velük együtt szórakoznak, esznek, isznak.

Kecskeméten 2016. augusztus 22-én a Tudomány és Technika Házában került sor a bemutató foglalkozásokra és ismeretbővítő előadásra; 23-án a Cifrapalota Díszterme adott otthont a daloknak. Ezt követette a Hírös 7 Fesztivál rangos műsorai közé is felvett ős-idéző színpompás, táncos színpadi előadás, amely japán vendégeink ajándék-műsorának méltó befejezése volt.

A csaknem húszfőnyi, útjukat önmaguk és japáni szponzorok révén megvalósító kulturális delegációt a 22 éve működő Kecskemét-Aomori Baráti Kör tagsága és érdeklődő önkéntesek segítették, kísérték, élükön Dr. Csatári Bálint professzorral.

*

Az elmúlt napokban tisztújító közgyűlését tartotta az e néven immár 22 éve működő Kecskemét-Aomori Baráti Kör (KABK) a Tudomány és Technika Házában. A hat év után most leköszönt vezetőség beszámolója után új összetételű, a szándék szerint kisebb létszámú, de lendületesebb testülettel szándékozik működni a közösség. A jelenlévők végül dr. Kriston Vízi Józsefet elnöki, Karácsonyi Dorinát titkári, ifj. Kerényi Józsefet pedig elnök-helyettesi posztra választották egyhangúlag. Az elnök egy szélesebb, szakmai és érdeklődési kör szerint jól tagolt tanácsadói kört választott ki már a jelölési időszakban, és ez a szervezet lesz a hosszabb távú közös célok megvalósítója.

A közeli tervekben szerepel egy, a japán testvérvárosból nemrég érkezett újabb, és a korábbiaknál is magasabb színvonalú diák képzőművészeti anyag bemutatása július 4-től, a Csiperó Fesztivál alkalmából, valamint egy csaknem húszfőnyi japán kulturális delegáció ajándék-programjának lebonyolítása a Hírös Hét Fesztivál utolsó napjain. Ősztől ismét indulnak a diák és felnőtt japán nyelvtanfolyamok és október derekán KABK-emléknapokat tartanak a Kör egykori és mai tagjainak alkotásaiból. Szeretnék, ha 2017 nyarán ismét Kecskemét adna otthont a korábban itt megalakult és innen kirajzott magyar origamizók jubileumi nemzetközi találkozásának. A mostani elnök az 1990-es évek második felében már töltött be vezetői pozíciót a kormányközi segítséggel annak idején létrejött két városi hivatalos kapcsolatát erősítő civil szervezetben és két cikluson át volt Aomori város jószolgálati nagykövete a régióban. A Kör tagságához kapcsolódni és arról információt kérni a kecskemet.aomori@gmail.com email címen lehet. A Kör önálló Facebook oldalt is működtet hírei megosztása és további érdeklődők megnyerése céljából.

Fodor György és Hankó Ferenc

Fotók: KABK és Szemereyné Pataki Klaudia

Ikebana

Az ősz hét virága

Mostani cikkemben – a megszokottól eltérően – nem egy, hanem rögtön hét növényt is szeretnék bemutatni. A hét, mint tudjuk, meseszám, de a japán kultúrában is sokszor használják szimbolikus jelentőséggel: gondoljunk csak a Tanabata ünnepségre a hetedik hónap hetedik napján, vagy a sicsi-go-szan ünnepkörre, ahol többek között a hétéves fiúkat ünneplik, de éppen a haiku karizmatikus, hétmorás sora is eszünkbe juthat.

Az a hét vadvirág, amelyeket japánul az „ősz hét virágaként” (aki no nanakusza, 秋の七草) szokás emlegetni a következő: ominaeszi (Patrinia scabiosifolia, magyar neve nincsen), japánfű (vagy kínai virágosnád, Miscanthus sinensis), léggömbvirág (Platycodon grandiflorus), buglyos szegfű (Dianthus superbis), kopasz nő (Eupatorium japonicum), kudzu (vagy ázsiai szőlő, Pueraria lobata), bokorhere (Lespedeza).

Fotó: <http://eminews.jp>

A japán ókorban, amikor az udvari nemesek életét a költészet és a természet szoros harmóniája határozta meg, az évszakérzést mindennél többre becsülték. Így nem meglepő, hogy az „ősz hét virága” kifejezés az első japán versgyűjteményből, a Manjósúból (i.sz. 759.) származik. Ebben szerepel Jamanoue Okura alábbi költeménye, 1537-es sorszámmal:

秋の野に 咲きたる花を 指折り（およびをり） かき数
ふれば 七種（ななくさ）の花（万葉集・巻八 1537）

Virágos mező a tokiói Sóna Kinen Parkban

Az őszi réten
pompázó virágokból
szakítok párat.
Ahogyan megszámolom:
épp az ősz hét virága.

Ahogy a versből is kitűnik, a régi szokások szerint a nemesek nagy sétákat tettek a virágos réteken, majd érzéseiket költeményekbe foglalták. Míg a tavaszhoz a sakura virágzás és a zajos piknikek képe kötődik, az ősz sokkal nyugodtabb, békésebb időszak. A japánok úgy tartják, ősszel a legszebb a telihold, így nem ritka, hogy a virágnézés (*hanami*, 花見) mintájára ősszel holdnézést, azaz *cukimit* (月見) tartanak. Szeptember elejére esik az ún. Őszközép ünnep, más néven a 15. éjszaka (*dzsúgoja*, 十五夜), egy kínai eredetű népszokás, amelyet eredetileg a hagyományos naptár szerinti nyolcadik hónap 15. napjának éjszakán tartottak. Kínában ez az ünnep munkaszüneti nap, a holdújév után a legjelentősebb ünnepek egyike, eredetileg az aratáshoz kapcsolódó, holdimádó ünnep lehetett. Kínában ilyenkor holdsüteményt fogyasztanak, Japánban pedig az ún. holdnéző ételeket készítik erre az alkalomra, azaz a holdnéző gombócot (*cukimi dango*), édesburgonyát (*szatoimo*), sós zöld szójababot (*edamame*) és gesztenyét, amelyeket felajánlanak a házi oltáron. Az oltár dekorációja ilyenkor hagyományosan a japánfű és a bokorhere.

A kiotói Szeimei szentély

A léggömbvirághoz is kötődik érdekesség. Mivel szirmai ötágú csillaghoz hasonlítanak, Abe no Szeimei, az ókor legnevesebb tudósa és az *ómjódó* (a természettudományokat, elsősorban csillagászatot és az okkultizmust keverő kozmológia japán ága) legnagyobb képviselője, az általa használt pentagrammát „léggömbvirág pecsétnek” (*kikjóin*) nevezte és az őt tisztelő kiotói Szeimei szentély a mai napig ezt használja a szentély címereként.

Míg az ősz hét virága elsősorban gyönyörködésre való, és főleg az irodalomban (ősz évszakszóként) és a képzőművészetekben (virágmintákban, családi címereken) játszanak szerepet, mellettük létezik a tavasz hét virága (*haru no nanakusza*, 春の七草) is, melyeknek elsősorban gasztronómiai szerepük van. A tavasz hét virága (vagy egyszerűen csak hét fű) hét, fogyasztásra alkalmas tavaszi gyógynövény összefoglaló neve. (Ezek a japán petrezselyem, pásztortáska, gyopár, tyúkhúr, bojtorjansaláta, vajretek, jégcsapretek.) A népszokás szerint január 7-én reggel ezzel a hét gyógynövénnyel ízesített zabkását kell fogyasztani a hosszú és egészséges élet reményében. Ez az ún. Hét Fű fesztivál (*Nanakusza no szekku*, 七草の節句), az Őszközép ünnephez hasonlóan kínai eredetű ünnep.

És ha már szót ejtettünk az ősz hét virágáról és a tavasz hét gyógyfüvéről, álljon itt egy rövid lábjegyzet a hét fűszerről is. A japán hétfűszer, azaz *sicsimi tógarasi* (七味唐辛子) egy csípős, főként chili alapú fűszerkeverék, amelyeket egytál- és tézsaételekhez, valamint sültetekhez használnak. Tipikusan az alábbi fűszereket tartalmazza: koreai chili paprika (*tógarasi*), szecsuáni bors, fehér mák, fekete szezámmag, kendermag, szárított mandarinhéj, szárított tengeri moszat (*hosinori*). Az ízek különleges harmóniájával rendkívül finommá varázsolja ételeinket, azonban bánjunk vele óvatosan, mert a legtöbb japán ételtől eltérően, ez a keverék valóban nagyon fűszeres – őszi ételekhez kiváló.

Hajnal Krisztina

Olvasnivaló

Murakami Haruki: A spagetti éve

1971 a spagetti éve volt.

1971-ben spagettit főztem, hogy éljek, és azért éltem, hogy spagettit főzzek. Az alumínium fazékból felszálló gőz volt minden örömöm és büszkeségem, a lábasban bugyogó paradicsomszósz volt a legnagyobb reményem az életben.

Elmentem egy konyhai szaküzletbe és vettem egy időmérőt, no meg egy óriási alumínium fazekat, ami akkora, hogy egy németjuhászt is meg lehet benne fürdetni. Majd körbejártam minden szupermarketet, ami a külföldiek igényeiről gondoskodik és összegyűjtöttem egy csokor szokatlan hangzású fűszert, amiket a téstás szakácskönyvben láttam, és vettem egy tucat paradicsomot.

Fokhagyma, hagyma és olíva olaj illata töltötte meg a levegőt, teljes harmóniában eggyé váltam az alig tíz négyzetméteres szobám minden sarkával. Olyan illat volt, amely az ősi Róma vízelvezető árkait hozta ide.

Szóval, 1971 időszaka a spagetti jegyében telt.

Alapjában véve, a spagettit egyedül főztem és egyedül is ettem meg. Bármilyen szerencsétlenül hangzik, nem volt kivel megosztanom, így szerettem, egyedül enni. Meggyőződésemm volt, hogy a spagetti olyan étel, ami egyedül a legélvezetesebb. Arról fogalmam sincs, vajon miért.

A spagetti mellé mindig teát ittam és salátát ettem. A teáskannába három csésze teát öntöttem és uborkasalátát készítettem. Mindezeket takarosán elhelyeztem az asztalon, és az idő csak úgy repült mialatt a spagettimet fogyasztottam és újságot olvastam. Vasárnaptól szombatig egyik spagettis nap követte a másikat, így minden új vasárnap egy új spagetti hetet hozott magával.

Minden alkalommal, amikor leültem egyedül téstát enni, olyan érzésem volt, mintha valaki épp bekopogni készülne az ajtómon. Különösen esős délutánokon.

Mindig más látogatót képzeltem. Olykor egy idegen volt, máskor olyasvalaki, akit ismertem.

Egyszer az a vékonylábú lány volt, akivel a középiskola alatt randiztam, aztán volt, amikor a én voltam a látogató fiatalabb koromban, egy másik alkalommal Jennifer Jones és William Holden jött kart karba öltve.

William Holden?

Mindenesetre egyikük sem jött be a lakásomba. Csupán ott ténferegtek az ajtó előtt anélkül, hogy egyáltalán bekopogtak volna.

Kint meg csak esett.

Tavaszi, nyári, őszi és én mást sem csináltam, mint téstát főztem, mintha valamiféle megtorlás lenne. Úgy készítettem a spagettit, mint ahogy egy magányos és elhagyott lány dobál régi

szerelmesleveleket a kandalló tűzébe.

Az elmúlt idők árnyékát egy németjuhász alakjában a forrásban lévő vízbe dobtam, majd sóval hintettem. Ezek után hosszú főzőpálcikákkal a kezemben az alumínium fazék előtt ácsorogtam, egészen addig, míg a konyhai időzítő csörögni nem kezdett.

A tészta ravasz összevisszaságától nem bírtam elszakítani a szemem. Pontosan úgy, ahogy a trópusi dzsungel várja, hogy magába szippantsa a színes pillangókat az örökkévalóság idejébe, ahol az éjszaka csendbe burkolózik remélve, hogy eloszlassa a tékozló szálakat.

Spaghetti alla Bolognese

Spaghetti con Basilico

Spaghetti con Pesto

Lingua di manzo Spaghetti

Spaghetti alle vongole

Spaghetti alla Carbonara

Spaghetti Aglio

Aztán ott volt az a szerencsétlen nevesincs maradék tészta, ami nemtörődöm módon a hűtőbe lett dobva. A tészta szálak forróságban születtek, amelyeket 1971 folyama elmosott és elenyésztek.

Elsirattam őket.

1971-es spagettik.

Amikor három óra húszkor csörgött a telefonom, a mennyezetet bámultam elterülve az ágyamon. A helyet a téli napsütés világította be. Úgy feküdtem ott 1971 decemberének fényében, mint egy döglött légy.

Először nem is hallottam, hogy csörög. Inkább olyan volt, mint egy ismeretlen emlék, amely habozva úszott be a levegő rétegei között. Sokadik alkalomra már kezdett körvonalaázódni, hogy a telefon az, végül már eltéveszthetetlen volt, hogy mi ez a csörgés. Száz százaléig biztos voltam benne, hogy a telefon csörgése hallatszik a levegőben. Még mindig ágyon fekvé vettem fel a kagylót.

A vonal túlsó végén egy női hang, egy ismerősöm volt barátnője. Nem igazán ismertem. Mikor véletlenül összefutottunk valahol, akkor köszöntünk egymásnak. Valamilyen okból kifolyólag ez a srác és ez a lány összejöttek, majd valamiért szakítottak.

- Meg tudod nekem mondani, hogy merre van? – kérdezte.

Megszemléltem a telefont, és végigfuttattam a szemem a zsinórján. A zsinór csatlakoztatva volt a készülékhez.

- Miért tőlem kérdezed?

- Mert senki sem mondja meg nekem – mondta a lány fagyos hangon. – Merre van?

- Fogalmam sincs – feleltem.

A lány csak hallgatott.

A készülék olyan fagyossá vált, mint a jég. Körülöttem minden úgy tűnt, hogy jéggé változott. Olyan volt, mintha egy J. G. Ballard sci-fiben lennék.

- Én tényleg nem tudom, merre lehet – mondtam neki. – Csak eltűnt, anélkül, hogy egy szót is szólt volna.

Felnevetett a vonal másik végén.

- Nem hiszem, hogy elég okos lenne ahhoz, hogy szimplán köddé váljon.

Igaza volt. A srác tényleg nem olyan eszes.

Mindenesetre nem ez az oka, amiért nem mondom el neki a tartózkodási helyét. Ha megtudja, hogy én voltam az, akitől az információt kapta, akkor a srác nyilvánvalóan felhív, és akkor sajnálkozhatok. Volt, hogy belekeveredtem más emberek dolgaiba. minden esetet és emléket a hátsókertben egy jó mély lyukba temettem EL. Senki sem hánytorgathatja fel többé.

- Sajnálom – mondom neki.

- Nem kedvelsz, igaz? – kérdezi hirtelen.

Gőzöm sincs, mit válaszoljak erre. Nem tett rám különösebb benyomást.

- Sajnálom – ismétlem meg. – Éppen spagettit csinállok.

- Micsoda?

- Spagettit főzök.

Megtöltöttem vízzel egy képzeletbeli fazekat és képzelt tüzet gyújtottam a képzelt gyufával.

- Szóval? – kérdezte.

- Képzeletben beletettem a tésztát a forrásban lévő vízbe, amikor belecsúszott, sőt adtam hozzá.

A konyhai időmérőt tizenöt percre állítottam.

- Nem vehetem le a szemem róla, mert akkor össze fog ragadni a tészta.

Nem mondott erre semmit.

- Igazán kényes étel.

A kezemben lévő készülék kezdett lefagyni.

- Szóval, vissza tudsz hívni később? – nyögtem ki sietve.

- Akkor a spagetti főzés kellős közepén vagy? – érdeklődött.

- Igen, így van.

- Egyedül fogod megenni?

- Igen.

Sóhajtott egyet.

- Igazán bajban vagyok.

- Nagyon sajnálom, hogy nem tudok segíteni.

- Pénz is van a dologban.

- Értem.

- Szeretném visszakapni.

- Sajnálom.

- Spagetti, mi?

- Az.

Halványan felnevetett.

- Viszhall.

- Viszonthallásra.

Mikor leraktuk, láttam, hogy a fénynyaláb arrébb mozdult pár centit. Visszafeküdtem arra a pontra, ahová a nap sugarai besütöttek, és felnéztem a plafonra.

Szomorú arra a tésztára gondolni, amely az örökkévalóságig fő, de sosem lesz kész.

Talán el kellett volna mondanom neki. Már bánom, hogy nem tettem. Elvégre a srác nem is volt olyan fontos személy. Csak egy középszerű absztrakt festő, aki abban volt különleges, hogy nagyot mondott. Talán a lány valóban szerette volna visszakapni a pénzét.

Vajon mit csinálhat?

Talán az árnyéka már fél ötkor eltűnt.

Durum Semolina.

Olaszországban termő aranyló búza. Vajon mennyire döbbennének meg az olaszok, ha megtudnák, hogy 1971-ben a spagetti helyett a magányt exportáltak?

Murakami Haruki: A kenguruk tökéletes napja

A ketrecben négy kenguru volt, egy hím, két nőstény és egy újszülött kis csöppség.

A barátnőm és én a ketrecük előtt ácsorogtunk. Ez az állatkert nem volt valami népszerű az emberek között, ráadásul hétfő reggel volt. Az állatok sokkal többen voltak, mint a látogatók. Csak a bébi kengurut szerettük volna látni. Úgy értem, mi más oka lett volna, amiért eljöttünk az állatkertbe...

Egy hónappal ezelőtt láttuk meg a hírt a helyi lapban, amelyben bejelentették az újszülött kenguru érkezését. Azóta vártunk a tökéletes reggelre, hogy elmenjünk megnézni. Úgy tűnt, hogy az áhított nap, csak nem akar eljönni. Reggelente esett, és a következő napok is nyirkosan teltek. Az azutáni napokban persze túl nagy volt a sár, és vagy két napon át borzalmas szelek fújtak. Egyik reggel a barátnőmnek fogfájása volt, majd egy másikon pedig nekem kellett a városházára menni.

Ilyen szelek fújtak egy egész hónapon át.

Egy hónap képes olyan gyorsan elrepülni, hogy nem is veszi észre az ember. Olykor úgy tűnik, hogy rengeteg dolgot tettem, de néha olyan, mintha semmit sem csináltam volna. Mindenesetre fogalmam sem volt, hogy egy egész hónap telt el, és egyszer csak ott voltak nálam beszédni az újságért járó pénzt.

Végre beköszöntött az a reggel, amikor elmehetünk megnézni a kengurukat! Már hat órákor

felkeltünk, széthúztuk a függönyöket és megállapíthattuk: ez tökéletes idő kengurunézésre. Megmosakodtunk, megettük a reggelinket, adtunk enni a cicának, elintéztük a mosást, majd vettük a kalapunkat és kiléptünk a házból.

- Mit gondolsz, a bébi kenguru még életben van? – kérdezte tőlem a barátnőm a vonaton.
- Még szép! Egyetlen cikk sem jelent meg arról, hogy meghalt volna.
- Talán beteg és az egyik kórházban van.
- Azt is megírták volna az újságok.
- Mi van akkor, ha lelki beteg lett és elkülönítették?
- A kicsit?
- Dehogy! Az anyát. Talán egy sötét szobában tartják valahol hátul.

A nők igen sokszínű lehetséges forgatókönyvet képesek kitalálni, gondoltam lenyűgözve.

- Nem tehetek róla, ez az utolsó esélyünk, hogy lássuk a picúr.
- Miért mondod ezt?
- Láttál már valaha egy kicsi kengurut?
- Persze, hogy nem.
- Biztos vagy benne, hogy lesz még egy ilyen alkalom, amikor láthatsz egyet?
- Fogalmam sincs.
- Na, épp ezért aggódok.
- Igen, de... - kezdtem. – Nézd, azt sem láttam még soha, hogy egy zsiráf életet ad a kicsinyének, vagy hogyan úszik egy bálna. Szóval miért csinálsz olyan nagy ügyet egy apró kenguruból?
- Pont azért, mert ez egy bébi kenguru – állította.

Feladtam és inkább visszatemetkeztem az újságomba. Még egy vitában sem kerekedtem felül a barátnőmmel szemben.

Az apróság természetesen életben volt. A fiú (vagy lehet, hogy lány) sokkal nagyobb volt, mint a fotón, amit az újságban láttam, és egészségesen szökdécselt a talajon. Nem igazán volt már bébi, sokkal inkább egy miniatűr mása az igazinak. A barátnőm eléggé csalódott volt.

- Már nem úgy néz ki, mint egy újszülött.
- Azért még mindig pici - próbáltam vigasztalni.
- Korábban kellett volna jönnünk.

Odamentem az egyik standhoz és vettem két csoki fagyit. Mikor visszaértem, még mindig a kerítésnél állt és a kengurukat nézte.

- Már nem bébi – ismételte meg
- Igazán? – kérdeztem, és odaadtam a jégkrémet.
- A bébi még mindig az anyja erszényében lenne.

Bólintottam és belenyaltam a fagylaltomba.

- De ő nem bújik vissza.

Megpróbáltuk megkeresni az anyát. Az apát igen könnyű volt kiszúrni. Ő volt a legnagyobb, és a

legnyugodtabb. Csak állt sziklaszilárdan és bámulta a leveleket az etetőben. A másik kettő nőtény volt, hasonlítottak egymásra. A színük is egyezett. Bármelyikük lehet a kicsi anyja.

- De kettejük közül vajon melyik? – kérdeztem.

- Hmm.

- Szóval, mi van azzal, amelyik nem az anya kenguru?

Azt felelte, hogy nem tudja.

A bébi mindezekre rá se hederített, szökdécselt tovább, majd időnként megpihent, és lyukat kapart a földbe. Olyan állatnak tűnt, mint akinek fogalma sincs arról, hogy mi az unalom. Körbe-körbe ugrált az apja körül, s csak azért állt meg, hogy egy kis fűvet rágcsáljon, kaparja egy kicsit a földet, cukkolja a két nőtényt, majd elterüljön a földön és aztán előlről kezdje az egészet.

- Miért ugrálnak a kenguruk olyan gyorsan? – kérdezte tőlem.

- Azért, hogy megszökjenek az ellenség elől.

- Ellenség? Milyen ellenség?

- Emberek – feleltem. – Az emberek bumerángokkal vadásszák le őket.

- A kicsik miért bújnak be az anya erszényébe?

- Mert így mind a ketten olajra tudnak lépni. A kicsik nem valami gyorsak.

- Akkor ez azt jelenti, hogy védve vannak?

- Igen – mondtam. – Minden picire vigyáznak.

- Meddig vigyáznak rájuk?

Utána kellett volna néznem a kenguruknak az enciklopédiában. Gondolhattam volna erre előzetesen.

- Egy, két hónapig azt hiszem.

- Hát... ez a csöppség már egy hónapos – mondta, miközben a kengurura mutatott. – Ez azt jelenti, hogy még az erszényben kéne maradnia.

- Aha – feleltem. – Azt hiszem.

- Gondolod, hogy remek lehet abban az erszényben?

- Ühüm.

- Kíváncsi vagyok Doraemon zsebére, vajon egyfajta visszatérés az anyaméhbe?

- Passz.

- Fogadok, hogy olyan!

A nap már magasan járt az égen. A közeli úszómedence felől gyerekek hangját sodorta a szél. Az égen különleges alakú nyári felhők úsztak tova.

- Bekapunk valamit? – kérdeztem.

- Jó lenne egy hot-dog – felelte. – És kóla.

- A hot-dogos stand olyan volt, mint egy kisbusz és egy fiatal tanuló dolgozott benne. Volt neki egy nagy kazettás magnója, így mialatt vártunk a harapnivalónkra, Stevie Wondert és Billy Joelt hallgattuk.

Mikor visszatértünk a kenguruk ketrecéhez, a barátnőm felkiáltott és az egyik nőtényre

mutatott.

- Nézd! A kicsi az erszényben van!

Valóban, a kicsi az anyja erszényében volt. A nőtény hasa így igen nagyra nőtt és minden, ami kilátszott belőle az a kicsi két füle és a farkincájának hegye.

- Igazán nehéz lehet, nem?

- A kenguruk nagyon erősek.

- Ó tényleg?

- Így maradtak fenn, mind a mai napig.

Annak ellenére, hogy a tűző napon állt, az anyán nem látszott egy csepp izzadság sem.

Olyannak tűnt, mint aki az Aojama utcai szupermarketben épp befejezte a vásárlást és az egyik kávézóban pihenné ki a fáradoalmait.

- Akkor még mindig gondját viselik a kicsinek, ugye?

- Persze.

- Szerinted alszik?

- Talán.

Megettük a hot-dogot, megittuk a kólánkat is és elhagytuk a kenguruk ketrecét.

Mikor elmentünk, az apa még mindig az etetőbe bámult az elveszett jel reményében. Az anya és a kicsi egy testként pihent, miközben a rejtélyes nőtény csak szökdécselt, mint aki a farkát erősíti.

Azt ígérték, hogy igazi kánikula lesz.

- Mit szólsz egy sörhöz? – vetette fel.

- Nem bánom – válaszoltam.

Esztergomi Vivien fordítása

Hírek

Örömmel jelentjük, hogy dr. Pinczés István, a Debreceni Színház Stúdió vezetője, a Csokonai Színház egykori főrendezője, a Pesti Magyar Színház volt rendezője, a Griff Bábszínház volt igazgatója a „japán-magyar színházi kapcsolatok, illetve a két ország közötti kölcsönös megértés elmélyítésében tett erőfeszítése miatt a *Felkelő Nap Arany és Ezüst Sugarainak Rendje* japán kormánykitüntetésben részesült.”

Az indoklás szerint Pinczés István színházi rendezőként „nagyban hozzájárult a Debrecen, Hajdú-Bihar megye és Tojama megye közötti több mint 30 évre visszanyúló művészeti kapcsolatok ápolásához, valamint a Magyarország és Japán közötti kulturális kapcsolat erősítéséhez. Magyarország különböző városaiban aktívan részt vett Japán bemutató programok szervezésében, ezáltal is hozzájárulva a japán kultúra népszerűsítéséhez.”

Ez a kitüntetés az egyik legmegtisztelőbb elismerés Japánban, amelynek jelentőségét tovább növeli, hogy Pinczés István az első külföldi, aki ebben a díjban részesült.

(Forrás: csokonaiszinhaz.hu)

Az alábbi képen látható Pinczés István kitüntetése és az alkalomra írt tankája.

旭日双光章

金銀の
光二筋輝きて
絆の花の
今咲きにけり
ピンツェーシュ・イシュトヴァーン
(平田純訳)

Dr. PINCZÉS István

2016年春の叙勲でピンツェーシュ・イシュトヴァーン博士は喜びを短歌で日本的に表現
下二句は左ページ深山氏の下二句に呼応している

Dr. PINCZÉS István expressed his joy by creating Tanka on the occasion of
the conferment of his decoration, spring 2016. The last two phrases of his
correspond to those invented by Mr. FUKAYAMA seen on left page.
(Dr. PINCZÉS Tanka translated by Prof. Atsushi HIRATA.)

Arany-ezüst sugárpár

A felkelő nap
arany-ezüst sugara
ragyog Rátok s rám.

Barátságunk rügyéből
Gyönyörű virág nyílt!

Gold and Silver Pair of Rays

Gold and Silver Pair
Of Rays of the Rising Sun
Shine on you and me!

From the buds of our friendship
Flower bouquet has blossomed!

2009年9月 富山県ハンガリー・デー [砺波ロイヤルホテル]

2009年11月 富山県伝統芸術フェスティバル [茶会・楽亭]

Az alábbiakban a közelmúlt eseményein készült fotókból szemezgetünk:

Fotók: Borsányi Klára

A Kizuna következő száma várhatóan 2016. december első felében jelenik meg. Cikkeiket, hozzászólásaikat november végéig küldhetik el **Horváth Alíz** szerkesztőnek (holiza5@gmail.com). Aki fel szeretne iratkozni naprakész e-mail levelezőlistánkra, az az mjbt-subscribe@yahoogroups.com címre írjon levelet! Honlapunk: <http://mjbt.hu> és www.facebook.com/mjbt.hu.

KIZUNA – megjelenik negyedévente. Alapította Szentirmai József. Kiadja a Magyar-Japán Baráti Társaság. (Nemzetek Háza, Budapest, VI. Bajza u. 54.)

A Magyar-Japán Baráti Társaság helyi csoportjainak és tagozatainak elérhetőségei:**Baja:** Balogh Nikolett. Tel.: 06 20 2435321 E-mail: nikitta-san@hotmail.com**Dunaújváros:** Németh Irma. E-mail: cirmi63@gmail.com**Győr:** Horváth Ferenc. Cím: 9023 Győr, Ifjúság krt. 35. Tel. (munkahely): 96/516-675

Mobil: 70/705-6262 E-mail: horvferivk@freemail.hu

Gyula: Gyula MAPON Gyulai Magyar-Japán Kulturális Egyesület (mapon.gyula@gmail.com),
Fodor György (alapító elnök: georgefrill@gmail.com; 06-20-397-0344); Hankó Ferenc
(alapító alelnök: ferenc.hanko@t-online.hu; 06-30-486-2170)**Hódmezővásárhely:** Hegyi Attila. Tel.: 36-20/494-7657 E-mail: hegyi.attila@oriens.hu

Cím: 6800, Hódmezővásárhely, Ötvenhat mártír 2/A.

Web: www.japanrolminden.hu/mjbthmvhely

Kecskemét-Aomori Baráti Kör: Kerényi József. Tel.: 30 871 5934

E-mail: kecskemmet-aomori@t-online.hu.

Keszthely: Móroczné Komáromi Gyöngyi. Tel.: 30 629 4038 E-mail: gyongyi@jmik.hu

Web: www.jmik.hu

Miskolc-Görömböly: Dr. Ujaczki Tibor. E-mail: ujaczki@citromail.hu. Cím: 3516 Miskolc, Szolártsik tér 4.**Pécs:** Wogerné Sági Judit. Tel.: 30 901 3254 E-mail: sagi.judit@gravirtechnika.hu**Székesfehérvár:** Schwerlichowszky László. Cím: 8000 Székesfehérvár, Tóvárosi ln. 50.III.10.

Tel.: 06/20-9316-117; 20/278-7024 (l./fax: (36) 22/505-544)

E-mail: schwerly@t-online.hu Web: www.magyarjapanklub.hu

Szentendre: Bassa Zoltán. Tel.: 06 30 9351256 E-mail: zoltanbassa@gmail.com**Szolnok:** Kovács Mihály. E-mail: misi-bacsi@freemail.hu**Szombathely:** Schmitt Csilla. Tel.: +36309579059 Fax: +3694321384

Cím: 9700 Szombathely, Thököly út 27. Web: www.mjbt-szombathely.mlap.hu

Tolna megye: Balogh Jenő. E-mail: mabruk@terrasoft.hu, baloghj@terrasoft.hu**Vác:** Gyarmati Péter. E-mail: leiningen@freemail.hu**Zalaegerszeg:** dr. Szigethy István, Tel: 30/9373894, E-mail: szigethyi@freemail.hu**Veszprém-megyei Magyar-Japán Baráti Társaság:** Kutics Károly. E-mail: kutics.karoly@chello.hu**Tagozatok és vezetőik:****Gasztronómiai Tagozat:** Borsányi Klára. E-mail: borsanyi.klara@gmail.com**Haiku Tagozat:** Vihar Judit. E-mail: jvihar@gmail.com**Harcművészeti Tagozat:** Dr. Szépvölgyi Géza. jujutsu@jujutsu.hu**Ikebana Tagozat:** Hajnal Krisztina. E-mail: krisztinahajnal@gmail.com**Japánkert Tagozat:** Dani Zoltán. E-mail: dani.zoltan@gmx.net**Japán öltöztetés Tagozat:** Csalló Edina. E-mail: a2yuki@gmail.com**Kalligráfia Tagozat:** Zopcsák Ferenc Zsolt. E-mail: zopcsakferi@gmail.com**Origami Tagozat:** Villányi Mariann (Magyar Origami kör). E-mail: mariann.villanyi@gmail.com**Reiki Tagozat:** Petrik Márta Magdolna. E-mail: pemama_3@hotmail.com, Tel.: 06 20 460-9104